

in stelt, in verband met eigen vangsten, conclusies trekken over perioden van meerdere en mindere zeldzaamheid van onze soort. Na 1901 heb ik haar in elk geval niet meer ontmoet. Totdat hare verschijning in dit najaar mij aanleiding gaf, mijne collectie eens te raadplegen en mijne bevindingen mede te deelen.

Ik zou het zeer op prijs stellen, indien anderen hunne bevindingen omtrent *P. c-album* ook in de E. B. mededeelden; ook aangaande het voorkomen in onze noordelijke provincies.

Schovenhorst, Putten,
Oct. 1930.

J. TH. OUDEMANS.

Afdeeling Ned. Oost.-Indië der N. E. V. Korte mededeelingen uit de vergaderingen.

(Section Neth. E. Indies of the Netherl. Ent. Soc. Abstracts of Proceedings of 5th Meeting. Paper of Prof. Docters van Leeuwen on: Pollination through insects on the summit of Mount Pangerango. Mr. Verbeek: Exposition of Sagra's).

Op de 5de Vergadering, gehouden te Buitenzorg op 15 Febr. 1930, hield Prof. Dr. W. M. Docters van Leeuwen een causerie over: „Bestuiving door insecten op den top van den Pangerango”. Deze top is arm aan insecten. Bij zonnig weer vliegen echter talrijke individuen, welke tot een betrekkelijk gering aantal soorten behooren. Bij mistig en regenachtig weer ziet men alleen hommels de bloemen bezoeken. *Diptera* zijn door een tamelijk groot aantal soorten vertegenwoordigd, andere groepen, zooals *Coleoptera*, minder goed, weer andere (mieren en sprinkhanen) in het geheel niet.

Van vele insecten mag worden aangenomen, dat ze niet op den top van den Pangerango thuis behooren, doch bij gunstig weer uit lagere regionen naar boven vliegen; zoo bijv. werden nimmer nesten van hommels en *Apis indica* en rupsen van *Pyrameis cardui* L. waargenomen.

Als belangrijkste bestuiver mag genoemd worden *Bremus* (*Bombus*) *rufipes* var. *obscuripes*. De nesten, welke spreker

tweemaal te Tjibodas in een holte in den grond vond, bestonden uit een klomp aan elkaar gekitte afgeronde cellen, die op een laag droge grashalmen rustte.

Als bestuivers treden ook eenige vogeltjes op.

Spreker stelde vast, dat er op den top van den Pangerango jaarlijks twee hoofdbloeitijden voorkomen, nl. in Mei en in December. Mei heeft na Juni en Juli de meeste dagen met zonneshijn en juist in die maanden is het insectenleven het intensiefst. Speciaal zweefvliegen, welke echte bloembestuivers zijn, treden dan door hun groot aantal individuen op den voorgrond.

Merkwaardig is, dat het aantal zelfbestuivers op den top van den Pangerango relatief groot is. *Primula* bijv., welke in de gematigde luchtstreken heterostyl en dus een echte kruisbestuiver is, is op den Pangerango homostyl en zelfbestuiver. Dit verschijnsel kan verklaard worden doordat het aantal vliegdagen van insecten, in verband met de vele dagen met slecht weer, gering zijn.

Spreker liet demonstratie-materiaal rondgaan van de door hem behandelde insecten en planten.

Bij de discussie vestigden de heeren KARNY en LEEFMANS er de aandacht op, dat de insectenfauna van het Javaansche hooggebergte veel overeenkomst vertoont met die van palaeartische regionen. De heer VERBEEK merkte op, dat de hoofdbroedtijden der vogels, zoowel op West- als Oost Java, in Mei vallen. Voorts deelde Dr. LEEFMANS mede, dat hij soms vrij groote hoeveelheden doode insecten in de hooger gelegen streken had gevonden, hetgeen hij verklaart, doordat de insecten, met luchtstromingen uit lager gelegen streken aangebracht, door het minder gunstige weer en de koude omkomen. (Op de vergadering van 3 Juli '30 deelde Dr. LEEFMANS nog nader mede, dat doode insecten door hem o.a. werden gevonden op een zandplateautje op de Merapi op Sumatra. De dood van de insecten kon niet verklaard worden door aanwezigheid van schadelijke vulkanische gassen).

De heer VERBEEK liet een doos circuleeren met fraaie *Sagra's* (*Chrys*). Spreker wees er op, dat groote morphologische verschillen binnen de soort kunnen optreden, hetgeen de determinatie uiterst moeilijk maakt. De larven

van de gedemonstreerde kevers schijnen o.a. te leven in knollen en wortels van Indigofera.

Naar aanleiding hiervan deelde Dr. LEEFMANS mede, dat de larven van een *Sagra* door hem in cassaveknollen waren aangetroffen. De cocons waren iets ovaal en hard van wand.

De waarn. Secr. der Afd. N. O. I.
FRANSSEN.

Acarologische Aanteekeningen CV.

Dinogamasus Kramer 1898. — „Gamasiden aus Deutsch Ost-Afrika”, in: Zool. Anz., v. 21. n. 563. p. 416–418, spec. p. 417. — Type *Dinogamasus crassipes* KRAMER 1898.

Synoniemen: *Greenia* OUDMS. 1901; type *Greenia perkinsi* OUDMS. 1901; **non** *Greenia* KIRBY 1896, Ins. Orthopt. Phasm.

Greeniella BANKS 1904; pro *Greenia* OUDMS. 1901. Derhalve: type: *Greenia perkinsi* OUDMS. 1901; **non** *Greeniella* COCKERELL 1897, Ins. Rhynch. Coccid.

Dolaea OUDMS. 1912; pro *Greeniella* BANKS 1904. Derhalve: type *Greenia perkinsi* OUDMS. 1901.

Dat *Dinogamasus* KRAM. 1898 met *Dolaea* OUDMS. 1912 synoniem is, werd door mij in Arch. Naturg. v. 92. 1926. Abt. A. n. 4. (publ. 12 Jan. 1928) p. 112–115 aangetoond.

Voor literatuur, zie VITZTHUM in: Zool. Jahrb., Abt. f. Syst. &c. v. 59. 1930. p. 314. — VITZTHUM zegt, p. 316 noot: „angeblich BRILMAN in: Tijdschr. Nederl. Indië, v. 2 (1839). p. 360 ff. Das Zitat muss ungenau sein, denn Vol. 1. der genannten Zeitschrift ist erst 1850 erschienen”. Vermoedelijk zag VITZTHUM een herdruk; het citaat is goed.

Dinogamasus crassipes Kram. 1898. L. c. p. 417–418. Synoniemen: *Dolaea maxima* VITZT. Zie VITZTHUM in: Zool. Jahrb. Abt. f. Syst. &c. v. 59. 1930. p. 324. — Verder:

Dinogamasus crassipes KRAM. 1928 in: Arch. Naturg., v. 92. 1926., Abt. A. n. 4. (publ. 12 Jan. 1928) p. 112–115.